

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 2To/67/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4621010392
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 09. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Libantová Medvecká, PhD.
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4621010392.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ľubice Libantovej Medveckej, PhD., a členiek senátu JUDr. Ľubomíry Kubáňovej a JUDr. Lenky Formel Kováčovej, PhD., v trestnej veci obžalovaného S. Z., pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 2, odsek 3 písmeno b/ Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného S. Z. proti rozsudku Okresného súdu Topoľčany zo dňa 29. 6. 2022 sp. zn. 2T/73/2021, na verejnom zasadnutí konanom v Nitre dňa 28. septembra 2022, takto

rozhodol:

podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného z a m i e t a , pretože nie je dôvodné.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom Okresného súdu Topoľčany (ďalej len „súd I. stupňa“) bol obžalovaný S. Z. (ďalej aj ako „obžalovaný“) uznaný vinným pre skutok právne kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 2, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorého sa mal dopustiť na skutkovom základe, že:

hoci mu z ustanovení Zákona o rodine vyplýva povinnosť vyživovať svoje maloleté dieťa a to maloletého J.B., nar. XX.XX.XXXX. pričom rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/119/2017 zo dňa 29.06.2017, právoplatného dňa 19.07.2017 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 60 eur a následne rozsudkom Okresného súdu Topoľčany sp. zn. 9P/172/2019 zo dňa 02.06.2020, právoplatného dňa 14.07.2020 bol zaviazaný prispievať na jeho výživu sumou 120 eur mesačne vždy do 15-teho dňa mesiaca vopred k rukám matky Q. D., bytom C. W., C. XXX/XXX vyživovaciu povinnosť si v mieste bydliska ako aj na iných miestach riadne neplnil, plneniu sa úmyselne vyhýbal tým, že nikde nepracoval, o prácu nejavil záujem, pretože sa neprihlásil na príslušnom úrade práce, sociálnych vecí a rodiny ako uchádzač o zamestnanie a v čase, keď bol krátkodobo zamestnaný a mal dostatočný príjem, zamestnávateľovi vyživovaciu povinnosť na dieťa nenahlásil a ani inak na jeho výživu ani čiastočne neprispieval, čím mu za obdobie od 01.04.2020 doposiaľ vznikol dlh na výživnom voči matke dieťaťa Q. D. vo výške 3 120 eur.

Za to bol obžalovanému uložený podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. zistiť poľahčujúcu okolnosť podľa § 36 písm. l/ Tr. zák., zistiť priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zák., postupom podľa § 38 ods. 2 Tr. zák., trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok.

Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal, ihneď po jeho vyhlásení, odvolanie obžalovaný čo do výroku o treste. V písomných dôvodoch odvolania uviedol, že je nutné a potrebné, aby si vyživovaciu povinnosť voči synovi splnil a naďalej plnil. Uviedol, že jeho expartnerka ho využila a oklamala. S. D. uznal za svojho syna, aj keď mal pochybnosti o tom, že je jeho otec. Vyživovaciu povinnosť si neplnil z dôvodu, že nevie, či je jeho syn. Vyjadril sľub, že dlžnú čiastku v sume 3.120,- eur uhradí na pojednávaní matke dieťaťa Q. D.. Požiadal, aby odvolací súd prehodnotil rozsudok súdu I. stupňa, keďže sa snaží nájsť si prácu a plniť si vyživovaciu povinnosť voči S. D..

Zástupkyňa KP sa k písomným dôvodom odvolania obžalovaného nevyjadrila.

Obžalovaný na verejnom zasadnutí oznámil, že je v súčasnej dobe vedený ako nezamestnaný, avšak pracuje na čierno u W. C. - živnostníka, kde pracuje ako stavbár asi tri mesiace a tento zamestnávateľ mu prisľúbil poskytnúť pôžičku, pretože on sám si zobral úver, ktorý má schválený, avšak čaká na jeho vyplatenie. Uviedol, že bol odsúdený pre vedenie motorového vozidla pod vplyvom alkoholu, kde mu bol uložený aj trest zákazu činnosti na dobu 40 mesiacov s tým, že mal by mať vykonanú už polovicu tohto trestu. Snažil sa zamestnať, pracoval u viacerých, avšak bol prepustený po dvoch mesiacoch pre absenciu, pretože nevedel zdokladovať, že nemohol pracovať pre COVID. Okrem tohto syna má ešte ďalšieho syna vo veku 5 rokov, voči ktorému má taktiež dlh cca 1.000,- eur, s ktorým mu pomôžu rodičia, pretože je to ich vnuk. Potreboval by ešte týždeň, aby mu jeho terajší zamestnávateľ mohol poskytnúť pôžičku vo výške 3.600,- eur a na základe toho by budúcu strediu mohol zaplatiť dlžnú sumu na výživnom.

Zástupkyňa krajskej prokuratúry na verejnom zasadnutí uviedla, že napadnutý rozsudok súdu I. stupňa považuje za správny a opodstatnený vo všetkých jeho výrokoch. Navrhla krajskému súdu zvážiť, či dať obžalovanému vzhľadom na jeho postoj šancu a odvolanie obžalovaného navrhnúť podľa § 319 Tr. por. ako nedôvodné zamietnuť.

Krajský súd, ako súd odvolací, na základe riadne a včas podaného odvolania oprávnenou osobou - obžalovaným, preskúmal podľa § 317 ods.1 Tr. por. zákonnosť a odôvodnenosť napadnutého výroku rozsudku o treste, proti ktorému odvolateľ podal odvolanie ako aj správnosť postupu konania, ktoré mu predchádzalo a zistil, že odvolanie prokurátora nie je dôvodné.

Trestného činu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 3 Trestného zákona sa dopustí ten, kto sa najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne vyhýba plneniu svojej zákonnej povinnosti vyživovať alebo zaopatrovávať iného, potrestá sa odňatím slobody na jeden rok až päť rokov.

Keďže odvolanie obžalovaného smerovalo len čo do výroku o uloženom treste, odvolací súd viazaný rozsahom podaného odvolania, preskúmal len napádanú časť a teda výrok o treste uloženom súdom I. stupňa obžalovanému.

Súd I. stupňa pri druhu a výmere trestu vychádzal z kritérií, uvedených v § 34 Tr. zák. a teda poukázal na spôsob spáchania trestného činu a jeho následok, zavinenie a pohnútku, skúmal priťažujúce a poľahčujúce okolnosti, poukázal na osobu obžalovaného, ako aj možnosť jeho nápravy. Súd I. stupňa správne poukázal na skutočnosť, že obžalovaný sa v minulosti dopustil protiprávneho konania, za ktoré bol odsúdený, preto správne prihliadol na priťažujúcu okolnosť uvedenú v § 37 písm. m/ Tr. zák. Keďže súd I. stupňa správne zistil existenciu poľahčujúcej okolnosti uvedenej v § 36 písm. l/ Tr. zák. (ku skutku priznal a tento oľutoval), preto mohol obžalovanému ukladať trest odňatia slobody v zákonom stanovenej trestnej sadzbe podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona t.j. v rozmädzí 1 rok až 5 rokov a uložil mu trest odňatia slobody na spodnej hranici trestnej sadzby, t.j. vo výmere 1 rok, na výkon ktorého obžalovaného podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zák. zaradil do ústavu s minimálnym stupňom stráženia.

Aj odvolací súd sa plne stotožnil s názorom súdu I. stupňa, že v prípade obžalovaného by bolo neprimerane prísne pôsobiť na neho represívne a preto záver súdu I. stupňa považoval za správny. V prípade obžalovaného ide o páchatela, ktorý bol v minulosti jedenkrát súdne trestaný pre trestný čin kvalifikovaný ako prečin ohrozenia pod vplyvom návykovej látky podľa § 289 ods. 1 Tr. zák. a bol mu uložený podmienený trest odňatia slobody vo výmere 3 mesiace so skúšobnou dobou v trvaní troch rokov. Zároveň bol obžalovanému uložený trest zákazu činnosti viesť motorové vozidlá akéhokoľvek druhu v cestnej premávke vo výmere 40 mesiacov. V prípade obžalovaného je potrebné brať do úvahy aktuálne okolnosti na strane osoby obžalovaného, ktorý nie je riadne zamestnaný, nemá oficiálne žiadny pravidelný zdroj príjmu a navyše má ešte jednu vyživovaciu povinnosť, ktorú si taktiež riadne neplní.

K odvolacej námietke obžalovaného, že S. D. nie je jeho syn, odvolací súd uvádza, že otázka otcovstva je otázkou osobného stavu, vylúčenou z posudzovania predbežných otázok orgánmi činnými v trestnom konaní a súdom v zmysle § 7 ods. 2 Tr. por., pričom právne účinky rodičovstva sú z hľadiska závažnosti prečinu podľa § 207 Tr. zák. rovnaké, bez ohľadu na okolnosť, aký je právny dôvod určenia rodičovského vzťahu.

Odvolací súd dáva do pozornosti obžalovanému, že súd I. stupňa v jeho trestnej veci rozhodol dňa 29. 6. 2022 a verejné zasadnutie pred odvolacím súdom bolo vykonané dňa 28. 9. 2022 a pokiaľ v podanom odvolaní uviedol snahu uhradiť dlžné výživné, na toto mal dostatočne dlhý čas, aby to mohol urobiť.

Súd I. stupňa sa v odôvodnení napadnutého rozsudku vysporiadal so všetkými skutočnosťami, na základe ktorých pristúpil k ukladaniu nepodmienečného trestu odňatia slobody vo výmere jeden rok a zároveň ho správne na výkon trestu zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia, s čím sa odvolací súd plne stotožnil.

S poukazom na všetky hore uvedené skutočnosti odvolací súd zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Toto rozhodnutie bolo prijaté pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný ďalší riadny opravný prostriedok.